

شاعر: آزیتا رجیبی نژاد

آهنگساز: صمد جلالیان

شنیدم چه بسیار خبر	ز خشم طبیعت ، ز سیلاب شر
بیامد یکی سیل چون اژدها	به دشت و به آبادی و شهرها
شنیدم شده خانه ها واژگون	ز وحشت همه چشم ها آبگون
چرا آب ، این مایه زندگی	به بار آورد غم، دل افسردگی
به ناگه شنیدم ز قلبم صدا	یکی پر طنین آسمانی ندا
به یاد آر علمی که آموختی	و آن چه در این باره اندوختی
تو خواندی ز سود و مزایای سد	ز سودی کز آن بر طبیعت رسد
دهد سد به آب اضافی پناه	که با سیل دنیا نگردد تباه
تو دانی که نزدیک دریا و رود	بنا سازی اصلا نباید ستود